

مفهوم مشارکت

و مکررات مشارکت

غلامرضا الهی

(کارشناس اداره کل کار و امور اجتماعی استان سمنان)

مفهوم مشارکت

در طراحی هر نظام به ویژه نظامهای مدیریتی که در چارچوب آن افراد به صورت یک مجموعه انسانی به هم پیوسته و متعدد مطرح می‌شوند، توجه به مفهوم اساسی آنچه جوهره روح و ذات نظام و فلسفه وجودی آن را تشکیل می‌دهد، از اهمیتی درجه اول برخوردار است؛ از این رو ضرورتاً بایستی به مفهوم اساسی مشارکت و روح و جوهره آن توجه گردد.

۱- مشارکت در لغت به معنای شرکت کردن، شرکت دادن، سهیم کردن و بهره‌برداری است.

۲- مشارکت مردم به معنای شرکت داوطلبانه و ارادی انسانها در امور مورد علاقه است، لذا مشارکت نمی‌تواند از روی اجبار باشد.

۳- مشارکت عبارت از درگیری فکری و احساسی یک شخص، در یک وضعیت

۱- فرد ممکن است که در شورای کار یا اتحادیه دارای نمایندگی باشد یا تنها با تعلق داشتن به یک گروه اجتماعی غیررسمی که خود در آن فعالیت دارد به‌طور غیرفعال و غیررادی در مسائل مربوط شرکت داشته باشد.

۲- مشارکت در امور ممکن است از طریق حضور و شرکت در فعالیتهای گروهی همچون کنفرانس‌ها و کمیته‌های داخلی قسمت مربوطه صورت پذیرد.

۳- کارکنان می‌توانند از طریق اولنه پیشنهادها و اظهارنظرهای خود، در زمینه امور مربوط مشارکت داشته باشد.

۴- مشارکت در امور به معنای درگیری ذهنی و عاطفی فرد، در یک موقعیت گروهی است که باعث تشویق و ترغیب او به نشان دادن همکاری در جهت دستیابی به اهداف موردنظر و سهیم شدن در مسئولیتهای گروهی می‌گردد.

موضوع مشارکت مردم در امور مختلف و تلاش برای حل مسائل و مشکلات گوناگون جوامع بشری از طریق همکاری و همفکری دسته‌جمعی افراد سابقه‌ای دیرینه دارد. اعراق نیست اگر گفته شود که این سابقه به آغاز خلقت بشر می‌رسد. مسئله مشارکت کارکنان در امور کارخانه‌ها، مؤسسات و سازمانهای گوناگون از مسائل جدیدی است که به تازگی ضرورت و اهمیت لزوم اجرای آن در جوامع بشری درک و شناسایی شده است. در حال حاضر بیش از چهل کشور جهان از سیستم مدیریتی مشارکتی بهره می‌گیرند و نخستین کشور شاخص و موفق در این سیستم کشور ژاپن بوده است.

تعريف مشارکت

از میان معانی گوناگون که برای مشارکت ذکر شده چند مورد آن بیش از مواید دیگر مطرح و موردنظر است:

نظام چیست؟

نظام اجزایی است که به منظور تأمین هدف مشترک با یکدیگر ارتباط منطقی و هماهنگ برقرار می‌کنند؛ مانند نظام اجتماعی، نظام آفرینش، نظام مشارکت.

مدیر کیست؟

مدیر شخصی است که مسئولیت هماهنگی و تنظیم ارتباط اجزاء یک تشکیلات یا نظام را به عهده دارد، مدیر به عنوان یک محور عمل می‌کند و همه اجزاء حول آن در مدار معین به حرکت درمی‌آیند.

انواع مشارکت

مشارکت به عنوان عامل رشد و خلاقیت انسان می‌باشد و می‌توان آن را به دو بخش مدیریت مشارکتی و مالکیت مشارکتی به صورت نمودار زیر نمایش داد:

هزایای مشارکت لز دیدگاه کیت**دیویس**

۱- مشارکت موجب می‌شود که تصمیم‌های بهتری در محیط کار گرفته شود.

۲- فواید ابتكار و خلاقیت جمیع کارکنان

را به کار می‌اندازد.

۳- احترام انسانی، شان و جایگاه اجتماعی، انگیزش و علاوه مشترک و مستقابل کارکنان و مدیریت را تقویت می‌کند.

۴- کارکنان را تحریک و ترغیب به قبول مسئولیت می‌کند.

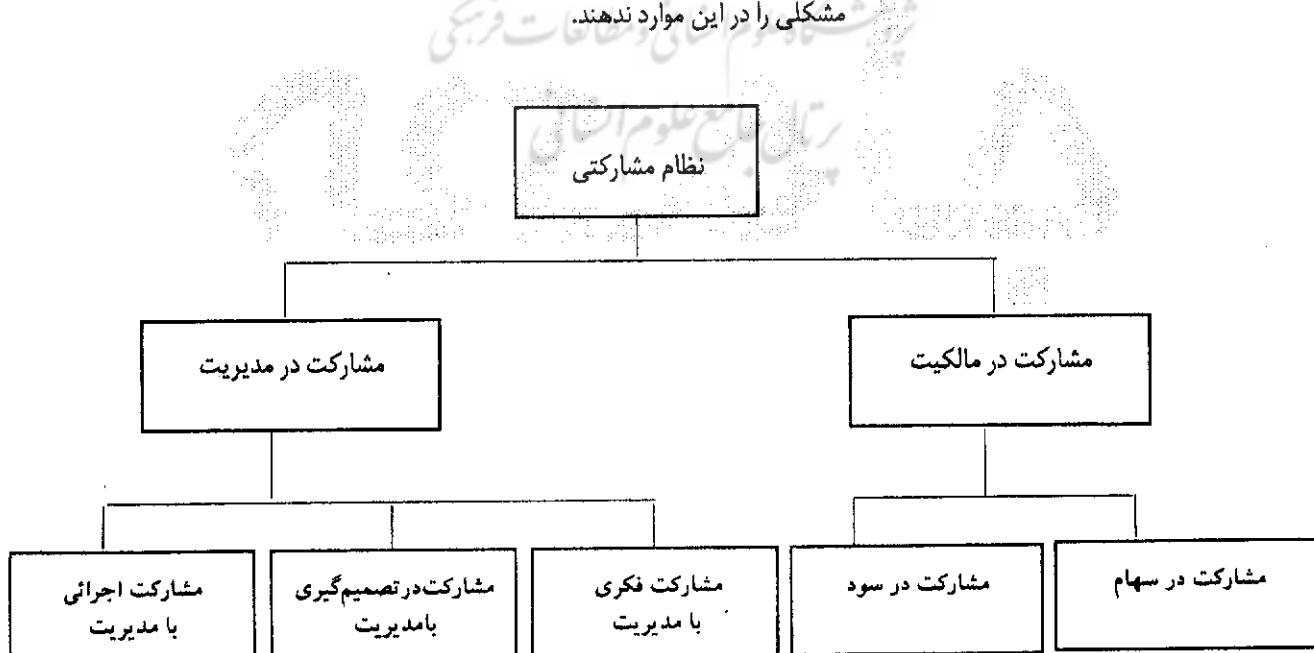
۵- روحیه افزاد و کارگروهی آنها را بهبود می‌بخشد.

۶- افراد را آماده می‌سازد که به هنگام لزوم، تغییراتی را که باید در دستگاه صورت گیرد به آسانی پذیرند و اجازه بروز مشکلی را در این موارد ندهند.

گروهی است که این درگیری شخص را تشویق می‌کند به اینکه به هدفهای گروهی کمک کند و در مسئولیت آنها نیز سهیم باشد.

ضرورت په کارگیری مشارکت

وقتی امر مشارکت در یک کارخانه، مؤسسه، سازمان و یا یک محیطی که در آن تعدادی انسان در کنار هم فعالیت می‌کنند، پیاده می‌شود تمام کارکنان وجود خود را وجودی محترم، با ارزش، کارساز و مؤثر می‌باشد و خود را در سرنوشت و موقعیت کارخانه یا محیط کار خود سهیم و شریک می‌دانند. بنابراین، آنها به حق احساس می‌کنند که در شکست و زیان دهی یا در موفقیت و سودآوری کارخانه یا محیط کار خود نقش مهم و تأثیرگذاری دارند.

سال ۱۹۶۰ میلادی به حد کمال رسید. پایه‌گذاران آن التون مایر و ابراهام مازلو بودند که در این مرحله بر استفاده از قلب کارکنان می‌باشد.

مرحله سوم، بعد از سالهای ۱۹۵۰ میلادی شروع و تاکنون به حد بالای رسیده و در قالب نظام پیشنهادات و گروههای کنترل کیفیت (حل مسئله) است که در آن تکیه بر استفاده از فکر کارکنان می‌باشد.

عوامل مؤثر در موفقیت نظام پیشنهادات

۱- پشتیبانی جدی مدیریت ارشد از نظام و شرکت فعال مدیران ارشد سازمان در کمیته عالی سیاستگذاری و بررسی پیشنهادها.

۲- ثبات مدیریت تا قبل از نهادینه شدن نظام.

۳- وجود یا امکان بوجود آوردن انگیزه

کارکنان و زیردستان یک سازمان را در روند تصمیم‌گیریهای مربوط به آن سازمان دخالت می‌دهد و شریک می‌سازد. تأکید اصلی این نوع مدیریت بر همکاری و مشارکت علاقه‌مندانه و داوطلبانه عموم افراد است و می‌خواهد از ایده‌ها، نظریات و ابتکارات آنها در حل مشکلات و مسائل سازمان استفاده کند. لذا اسانس فرایند این مدیریت بر بنیان تقسیم اختیارات بین مدیریت و کارکنان استوار است».

مراحل مهم تکاملی مدیریت

مرحله اول همزمان با مدیریت علمی آقای تیلور در اوائل قرن بیستم است که در این مرحله تکیه بر استفاده از بازوی کارکنان می‌باشد.

مرحله دوم همزمان با مدیریت رفتار سازمانی و نهضت روابط انسانی در حدود سال ۱۹۳۰ میلادی شروع شد و در اوائل

مدیریت مشارکتی

در چند سال اخیر که موضوع مدیریت مشارکتی در کشور مانیز به طور جدی مطرح و دنبال شده، بارها درباره این نکته بحث شده که برای مدیریت مشارکتی نسیم توان تعریفی جامع، دقیق و بین‌المللی ارائه داد که در تمام کشورها و فرهنگی مختلفی که دارند به طور یکسان و بدون هیچگونه تغییر و تبدیلی، قابل اجراء باشند، چرا که مدیریت مشارکتی روشنی است که با خصوصیات و روحیات انسانها و با کرامات انسانی سر و کار دارد لذا هر جامعه و ملتی می‌تواند انعطاف‌پذیری در آن ایجاد نماید. انجه امروز به عنوان محور اصلی این تعریف در دنیا مورد قبول قرار گرفته به ترتیب زیر می‌باشد:

«مدیریت مشارکتی عبارت است از مجموعه گردش کار و عملیاتی که تمام

- ۱۸- تهیه آئین نامه مناسب شرایط سازمان.
- ۱۹- اجرای ابعاد اجرایی مشارکت (مشارکت در تحقیقات، کیفیت، آموزش و...).
- ۲۰- ایجاد روحیه همگرایی و همبستگی سازمانی.
- ۲۱- برقراری جریان صحیح و منطقی تبادل اطلاعات و گفتگو میان کارکنان سازمان.
- ۲۲- وجود اهداف سازمانی کامل‌آور مشخص و روشن.
- ۲۳- مشخص نمودن میزان کار و فعالیتی که هر فرد در سازمان باید انجام دهد.
- ۲۴- افراد بدانند که سازمان همواره از طرف عوامل محیطی خارجی مورد تهدید است.

- ۱۰- فعال بودن سازمان.
- ۱۱- روابط انسانی مناسب بین مدیران و کارکنان و مورد قبول بودن مدیران توسط کارکنان.
- ۱۲- انجام تبلیغات مناسب و برگزاری جشنواره‌ها و مسابقات و معرفی بهترین پیشنهادها و پیشنهادهای دهنده‌گان و اهدای جوازی ویژه به آنها.
- ۱۳- برخورداری کارکنان از سطح اطلاعات فنی و تخصصی مناسب در سازمان.

وایمان در کارکنان به ایجاد بهبود مستمر در سازمان.

■ پاساکسیت تجاری مفید
آموزختن نحوه صحیح بهان مسائل و خواستها، تعامل نظرات دیگران، پلکارهای گوشن دادن به مخالفان، قبول نکت درست و حق، توجه به نظرات اشریفت و دفعه مورد دیگر، مسی بوان مسروشهای هشدارگاه سازمانی را گسترش داد.

- ۴- گماردن دیر اجرایی تمام وقت، علاقمند، فعال و کارآمد.
- ۵- برگزاری همایش‌های توجیهی برای مدیران و کارکنان با محتوای آشنایی با نظام مدیریت مشارکتی، تحول پذیری، خلاقیت، علمی، عملی و اسلامی بودن نظام مشارکت و نحوه کارشناسی پیشنهادها.

■ مشارکت کامل و جامع و نهادگرایی سازمانی اموری غیرمعمول و ساده نیست و از اهداف پیشنهادی است که تحقق کامل آن به سختی میسر است، ولن پیشرفت به سوی آن ممکن است.

- ۱۴- تشکیل گروههای پیشنهاددهی بعد از حدود یکسال که از استقرار پیشنهادهای فردی گذشت.
- ۱۵- اجرای پیشنهادگیری از مشتریان و پیمانکاران سازمان.
- ۱۶- تشکیل هسته‌های بهبود کیفیت و آموزش تئوری و عملی روش‌های گروهی حل مسئله به آنها.
- ۱۷- استفاده از تجربیات سازمانهای موفق و مشاورین مطلع در فعال نگهداری نظم.

- ۷- بررسی به موقع پیشنهادها توسط کمیته‌های بررسی کننده.
- ۸- اجرای به موقع پیشنهادهای تصویب شده.
- ۹- پرداخت به موقع و عادلانه پادشاهی پیشنهادهای، کارشناسان و کسانی که همکاری فوق العاده در اجرای پیشنهادها می‌کنند.

چرخه ایجاد سیستم حل مسئله

شامل ۴ مرحله است که به ترتیب ذیل طبقه‌بندی می‌گردد:

- ۱- برنامه‌ریزی:
 ● بررسی اولیه: که پرسش مهم آن تعریف مسئله و نتایج حاصله مبنی بر بیان اهداف و تعیین شاخصهای عملکرد می‌باشد.
- مطالعه امکان‌پذیری: که پرسش مهم آن علل بوجود آورنده مسئله و نتایج حاصله مبنی بر تجزیه و تحلیل هزینه -

زمینه‌های لازم را برای مشارکت کارکنان فراهم کنند. در این ارتباط پیش‌فرضهای نادرستی درباره مشارکت کارکنان وجود دارد که موجب عدم توفیق در استقرار و توسعه مشارکت شرکت یا سازمان می‌گردد که به بعضی از آنها اشاره می‌شود.

«مشارکت و دموکراسی سازمانی سریعاً و به سادگی قابل حصول است»

این پیش‌فرضها به این معنی است که مشارکت و دموکراسی سازمان هدفهایی هستند که به طور کامل و در یک زمان محدود قابل دسترسی هستند و نیازمند مقدمات قبلی نمی‌باشد. واقعیت این است که علی‌رغم طرح‌ها و کوشش‌هایی که در جهت اجرای روش‌های مشارکت‌آمیز در سازمانها به عمل آمده است، کمتر سازمانی را سراغ داریم که با این شیوه اداره شود. مشارکت کامل و جامع و دموکراسی سازمانی امری طبیعی و ساده نیست و از اهداف بلندی است که تحقق کامل آن به سختی میسر است، ولی پیشرفت بهسوی آن ممکن است. بنابراین، آنچه مهم است ایجاد جریانی متکی بر حسن نیت است که مدیریت یک سازمان در جهت جلب مشارکت بیشتر کارکنان و گروههای ذی‌ربط به وجود آورد. با کسب تجارت مفید، آموختن نحوه

■ وقتی امر مشارکت در پیکت کارخانه، مؤسسه سازمان و پیاپیکت معینی که در آن تعدادی انسان در گزاره‌نماییت من گشته، پیاده می‌شود تمام کارخانه وجود خود را وجودی محترم، با ارزشی کارساز و مسئولیت‌مندی پیاده و خود را در سریوشت و موقعیت کارخانه پیا مسحیه کارخود سویم و شریکت من دانند.

۳- بررسی:

پرسش مهم آن، عملیات واقعی چیست؟ و آیا دستورالعمل آن تهیه شده است و نتایج حاصله مبنی بر مستندسازی مناسب و تدوین برنامه کارآموزی می‌باشد؟.

۴- اصلاح و عمل:

که پرسش مهم آن؛ آیا سیستم باید اصلاح شود یا بهبود یابد و نتایج حاصله مبنی بر پاسخ به خواسته‌ها و تأمین رضایت استوار می‌باشد.

پیش‌فرضهای نادرست درباره مشارکت

کمتر مدیری را می‌شناسیم که در مقام سخن با مشارکت کارکنان تحت سرپرستی خود در بهبود و توسعه شرکت یا سازمان مخالف باشد، ولی به مراتب مدیران کمتری را می‌شناسیم که در مقام عمل موفق شده باشند شرایط و

سود و بیان اهداف جدید می‌باشد.

- تحلیل سیستم‌های جایگزین: که پرسش مهم آن برای حل مسئله چه باید کرد و نتایج حاصله مبنی بر یافتن گزینه‌های جدید و تصویب یکی از گزینه‌ها می‌باشد.

■ «مدیریت مشارکت عبارت است از مجموعه گردشی کار و مسلیمانی که تعلم کارخانه و زیردهستان یک سازمان را در روند تعمیم‌گیری‌های هرچوچه به آن سازمان دخالت من‌دهد و شریک مسازد. تأکید اصلی این شرع مدیریت بر هنگاری و مشارکت علاقه‌مندانه و داعویانه عموم افراد است و مسخره خواهد از این‌ها، تکریات و ابتکارات آنها در حل مشکلات و مسائل سازمان استفاده کند لذا اساس فرایند این مدیریت بر سهان تقسیم اختیارات بین مدیریت و کارکنان استوار است».

۲- اجراء:

پرسش مهم آن، مسئله چگونه باید حل شود؟ و نتایج حاصله مبنی بر طراحی سیستم‌های نمونه و تنظیم برنامه آموزشی می‌باشد.

آگاهی مردم و مبارزه فرهنگی با سنت‌های استبدادی، همچنین با آموزش و پرورش و تربیت نسل جوان، زمینه‌های لازم برای علاقمندی و اعتقاد عمیق به مشارکت سازمانی و دموکراسی فراهم خواهد شد.

ک در حال حاضر بیش از چهل کشور جهان از سیستم مدیریتی مشارکتی بهره من کردهند و نخستین کشور شاخص و موقع در این سیستم کشور ریس بوده است.

«مشارکت بیشتر به معنای آزادی بیشتر است»

برخلاف تصور، کارکنان در مشارکت سازمانی باید محدودیت‌های بسیاری را طبق ضوابط و معیارهای قانونی رعایت کنند و عدول از این ضوابط پذیرفته نبوده، موجی هرج و مرج سازمان می‌گردد.

شرط مشارکت و دموکراسی سازمانی محدود بودن آزادی مسئولان و کارکنان است. در سازمانهای غیرمشارکت‌آمیز، به علت عدم طرح باز مسائل و کشف نشدن انحرافها و فسادهای احتمالی، همچنین به دلیل عدم ارزیابی عملکرد مسئولان و کارکنان و عدم پاسخگویی مسئولان در مقابل جمع، اعمال و اقدامات خارج از محدوده قانون و مقررات بیشتر صورت

درجات بالای رشد و تعالی نایل نشده‌اند، هنوز مشارکت برای آنان اولویت و اهمیت اصلی را پیدا نکرده است، از این جهت بیش‌فرض فوق نادرست است.

وانگهی در شرایط پرتلاطم و سخت اقتصادی و اجتماعی کنونی، مردم عمدتاً برای پاسخگویی به نیازهای اولیه حیاتی

و اقتصادی خود مشغول تلاش‌اند و نیازهای متعالی‌تر آنان فرصت ظهور و بروز نمی‌یابد. در سازمانهای و شرکتها نیاز به امنیت به شدت وجود دارد و احساس عدم امنیت کافی، مانع مشارکت جدی کارکنان می‌گردد، هنگامی که فقر و تورم، امنیت و بقای خانواده‌ای را به شدت تهدید می‌کند، به ندرت محلی برای مطرح شدن نیازهای متعالی انسانی مانند مشارکت و آزادی، محبت و تکامل و تعالی نفس باقی می‌ماند. در چنین شرایطی کارکنان بیشتر خواهان مدیریتی هستند که بتوانند درآمد بیشتر و امنیت شغلی کافی برای آنان تأمین کند.

در جوامعی که دارای فرهنگ استبدادی هستند، حتی در صورتی که نیازهای زیستی و اقتصادی مردم برآورده شود، نیازهای آنان به مشارکت و دموکراسی که در حصار نامری، ولی قدرتمند فرهنگ استبدادی محصورند، به راحتی و سادگی ظاهر و آشکار نمی‌شود. در این جوامع پس از تأمین نیازهای اولیه زیستی و اقتصادی و همراه آن افزایش

صحیح بیان مسائل و خواستها، تحمل نظرات دیگران، یادگیری گوش دادن به مخالفان، قبول نکات درست و حق، توجه به نظرات اکثریت و دهها مورد دیگر، می‌توان مرزهای مشارکت سازمانی را گسترش داد.

مشارکت

در امور به معنای درگیری ذهنی و عاطفی فرد، در یک مساقیت گروهی است که باعث تشویق و ترغیب او به نشان دادن همکاری در جهت دستیابی به اهداف هوردن و سعیم شدن در مسئولیت‌های گروهی می‌گردد.

«کارکنان عمیقاً به مشارکت علاقمند و معتقدند»

بزرگی انسانها به بزرگی نیازهای آنان است. نیازهای یک کودک عمدتاً فیزیولوژیک هستند و به غذا و لباس و مکان زیست محدود می‌گردد، در حالی که به موازات رشد کودک نیازش به امنیت، محبت به دیگران، مقام و منزلت اجتماعی ظاهر می‌شود و سپس نیازهای او در مراحل پیشرفتne رشد و تکامل به آزادگی و مشارکت و حقیقت و خیر و نهایتاً کسب رضایت الهی منتهی می‌گردد. از آنجاکه بسیاری از مردمان هنوز به

دلائل پذیرش مدیریت مشارکتی در سازمان

نیاز قرن بیست و یکم به مغزهای پرورش یافته، سرعت تحولات مستمر و نوآوری و رقابتی‌های شدید و خصمانه جهانی از جمله دلایل ضرورت نظام مدیریت مشارکتی می‌باشد.

اساس مدیریت مشارکتی بر ارایه پیشنهادها، کارشناسی پیشنهادها و اجرای پیشنهادها استوار است و اصول مهم آن پذیرش برابری ارزش انسانی همه افراد و تحول پذیر بودن و قابلیت بهتر شدن همه کس و همه چیز می‌باشد.

پذیرش این نظام در سازمان از طریق ایجاد اعتقاد در مدیران ارشد، استفاده از مشاورین با تجربه، تدوین آشین نامه مناسب سازمان و توجیه کلیه کارکنان با برگزاری همایش‌های آشنایی با نظام مدیریت مشارکتی فراهم می‌گردد.

موارد مدیران از مشارکت کارکنان استقبال نکرده و با نگرانی با آن برخورد می‌کنند. مهمترین دلائلی که آنان برای مخالفت خود اظهار می‌دارند عبارت است از:

۱- مشارکت کارکنان باعث بی‌نظمی و هرج و مرج می‌شود.

۲- مشارکت کارکنان می‌تواند باعث اشتباهاز بزرگی گردد.

۳- هنوز کارکنان و سازمانها آمادگی لازم را برای مشارکت ندارند.

۴- اظهار نظر مخالف کارکنان، بی‌حرمتی به اقتدار مدیر یا رئیس است.

۵- کارمند باید دستورات رئیس خود را بدون درنگ و مقاومت اجرا کند.

۶- مشارکت کارکنان به اعمال رابطه، هرج و مرج و بی‌حساب و کتاب بودن منتهی می‌گردد.

می‌گیرد. حتی کارکنان عادی چون می‌دانند که ضوابط و مقررات نقض می‌گردد، برای مقررات قداستی قایل نشده، هر جا بتوانند ممکن است ضوابط قانونی را نقض کرده و سوءاستفاده کنند. در صورتی که در سازمانی که با مشارکت مستوان و کارکنان اداره می‌شود مسائل، کاستی‌ها، اشتباهاز و انحرافها به طور منظم طرح و مورد انتقاد و اصلاح قرار می‌گیرد و سازمان به سوی خیر و صلاح حرکت می‌کند.

دلائل عدم استقبال مدیران از مشارکت

بکی از موانع گسترش مشارکت در سازمانهای اجتماعی و اقتصادی ما وجود فرهنگ ریشه‌دار استبدادی و ضعف فرهنگ نظم و قانون است. در بسیاری از

منابع:

۱- تجزیه و تحلیل و طراحی سیستم‌ها - انتشارات سمت.

۲- نظریه جدید سازمان مدیریت - مقدس و صادق پور.

۳- مدیریت منابع انسانی - دکتر ناصر میرسپاسی.

۴- مشارکت (در مدیریت و مالکیت) - محمدعلی طوسی.

۵- مقاله مشارکت منابع انسانی در مدیریت سازمان - دکتر محمدحسین بنی‌اسدی.

۶- مقاله مشارکت منابع انسانی در مدیریت سازمان - دکتر داود درونپور.

۷- مقاله آشنایی با مدیریت مشارکتی - مهندس محمدعلی ذاکر.